

Paulus en de Schepping

Justin Johnson

Samensprekingen over de Schepping zijn de afgelopen 30 jaar gegroeid naarmate het schepping-evolutiedebat verder rijpte dan het jeugdige Darwinisme en de apenprocessen.

Hoewel de tijdschriften, boeken en onderzoeken van scheppingswetenschappers nuttig zijn om een Bijbels perspectief op de wetenschap te geven, komen de sterkste argumenten voor de schepping uit de Bijbel zelf.

De grootste tegenstand in Amerika, tegen de leer van de schepping in zes dagen, komt immers van andere Christenen die geloven in theïstische evolutie, de klooftheorie, etc.

Het schepping-evolutiedebat is fundamenteel geen wetenschappelijk debat; het is fundamenteel een kwestie van Bijbels geloof. Zoals bij alle Bijbelse debatten, beïnvloedt het falen om wat Paulus zegt op de juiste manier recht te snijden en te overwegen in ons begrip, zie 2 Tim. 2:7:

“Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.

Hoewel het grootste deel van de Bijbelse gesprekken zich richten op de Hebreeuwse woorden uit Genesis, vinden we het sterkste bewijs in de Bijbel voor de leerstellige noodzaak van de schepping in de geschriften van Paulus. (Romeinen tot en met Filemon) .

Bewijs uit het Oude Testament

De populairste passages in de Bijbel die over de schepping spreken, staan in Genesis en Exodus.

“Gen. 1:1: In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

“Ex. 20:11: Want in zes dagen heeft de Heere den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de Heere den sabbatdag, en heiligde denzelven.

Deze passages worden echter overgeslagen door de liberale bewering dat het symbolische legendes zijn van een oude beschaving.

“We kunnen nog steeds Christenen zijn en Genesis ontkennen”, zeggen ze uitdagend, waarmee ze hun eigen ongelooft bekennen in hetzelfde boek dat hun leven geeft.

Het getuigenis van Jezus

Sterker bewijs is te vinden in de woorden van de Heer Jezus Christus zelf.

Toen de Farizeeën de Heer probeerden te vangen met hun juridische raadsels, reageerde Jezus door te verwijzen naar de eerste man en vrouw in het begin van de schepping.

“Matth. 19:4-5: 4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw?5 En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn;

Dit is een moeilijke situatie voor de Christelijke evolutionist, aangezien de Heer Zelf getuigt van de realiteit van de eerste man en vrouw.

Als wij de Heer vertrouwen aangaande onze eeuwige redding, en de woorden die Hij spreekt de waarheid zijn, waarom zouden wij dan niet geloven in het verslag van de Heer over het begin?

Toch geloven mensen de Bijbel niet. Ze “accepteren Jezus”, maar niet alles wat hij zei.

Paulus' getuigenis

Het krachtigste Bijbelse bewijs is de theologische noodzaak die Paulus onthulde in zijn uitleg over verlossing in Romeinen 5.

In Romeinen 5:12 getuigt Paulus van de realiteit dat er één mens was door wie de zonde in de wereld is gekomen.

“Rom. 5:12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Zonder zonde hebben we geen verlossing nodig. Bijbels geloof in zonde, dood en de noodzaak van verlossing vereist dat we geloven dat Adam de eerste mens is, door wie de zonde binnenkwam in de wereld.

Door één mens

Bovendien vervolgt Paulus met de uitleg dat Adam een afspiegeling was van hem die zou komen, namelijk de Heer Jezus Christus, zie Rom. 5:14:

“Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

Door één mens is de zonde binnengekomen, en op dezelfde wijze is door één mens de gerechtigheid en het leven in de wereld gekomen, zie Rom. 5:17-19:

“17 Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus.18 Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alzo ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.19 Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien enen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld worden.

God schiep de wereld met één man (en niet met een miljoen mensapen), omdat hij een symbool was van de ene man die leven op de wereld zou brengen.

“1 Kor. 15:21-22: 21 Want dewijl de dood door één mens is, zo is ook de opstanding der doden door één Mens.22 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Van de vertaler: Vers 22 zegt dat **allen** levend gemaakt zullen worden. Maar dat betekent niet dat allen gered zijn. Er is een opstanding ter behoudenis en een opstanding ter veroordeling.

Christus wordt de laatste Adam genoemd, een vervulling van het beeld van de eerste Adam, zie 1 Kor. 15:45:

“Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

Romeinen 5:12-19 legt de oorzaak van oordeel, dood en veroordeling uit als gevolg van wat de eerste man voor ons deed. Leven, gerechtigheid en genade, dat de basis is van onze redding, wordt voor ons bereikt door de ene daad van de laatste Adam.

“Rom. 5:12-19: 12 Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.15 Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want indien, door de misdaad van één, velen gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van één mens Jezus Christus, overloedig geweest over velen.16 En niet, gelijk de schuld was door den één, die gezondigd heeft, alzo is de gift; want de schuld is wel uit één misdaad tot verdoemenis, maar de genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking.17 Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus.18 Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alzo

ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.¹⁹ Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien enen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld worden.

Een ontkenning van de eerste mens en zijn zondige daad heeft een rechtstreekse invloed op de leer over de tweede mens, Jezus Christus, en zijn verlossende daad.

De verborgenheid van de kerk

Niet alleen dat, maar dat één man met één vrouw, Eva, werd verenigd in het eerste huwelijk in het scheppingsverhaal, zie Gen. 2:23-24:

“23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn.

Paulus noemt deze vereniging, van de eerste Adam met een andere, een verborgenheid betreffende Christus en de gemeente.

“Ef 5:32:Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente”

De letterlijke betekenis van Adam en Eva heeft niet alleen invloed op ons begrip van verlossing, maar ook op ons begrip van de kerk, aangezien Paulus deze beschrijft als een verborgenheid vanaf de schepping.

Paulus' leer, over de verborgenheid van Christus, vereist geloof in Adam, Eva, de schepping en de val.

Conclusie

Paulus' leer van de verborgenheid van Christus vereist geloof in Adam, Eva, de schepping en de val.

Het is de figuur van Christus in Adam die wordt gebruikt om de verborgenheid van het evangelie te beschrijven dat vanaf het begin van de wereld verborgen is geweest in God die alle dingen schiep door Christus Jezus, zie Efeziërs 3:9:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Het is de vereniging van één man en één vrouw die ook wordt voorgesteld als een verborgenheid met betrekking tot Christus en de kerk.

Gods verborgen doel was om verlossing te brengen naar de hemel en de aarde door één man: Jezus Christus, zie Efeziërs 1:9-10. Dus in het begin schiep God één man: Adam.

“9 Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf.10 Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl